

відповідно до жорсткіших умов, а саме надавати повну інформацію про послуги, які вони надають. Основна мета цих змін — забезпечити захист споживачів від прихованих відсотків та комісій за користування фінансовою послугою, припинити нав'язування послуг.

Отже, фінансові компанії та ломбарди є частиною банківської системи, які надають кредити громадянам за спрощеною системою, тобто швидко і без оформлення документів, які зазвичай вимагають банки. Тому робить певні кроки для контролю надання фінансових послуг фінансовими компаніями та ломбардами, щоб захистити споживачів від недобросовісних компаній.

Література

1. Державний фінансовий контроль: навч. посіб. / І.А. Зіміна, О.С. Корнієнко, А.О. Трофімов; Нац. ун-т кораблебудування ім. С.О. Макарова, Ін-т післядиплом. освіти. Миколаїв: НУК, 2016. 209 с.

2. Пашинська В.В., Пивовар Ю.І. Фінансовий контроль на стадії санкціонування в процесі фінансування державних цільових програм: зміст та характеристика основних елементів. Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». 2015. № 3(36). С. 64-69. DOI: 10.18372/2307-9061.36.9642

3. Дубина М.В., Жарій Я.В. Підвищення ролі небанківських установ на ринку фінансових послуг України. Вісник Чернігівського державного технологічного університету. 2018. № 32. С. 86-94.

4. Основи державного управління: організаційні структури та фінансовий контроль / Ціллер Ж., Гавенс Г., Макгуган А. та ін. Київ: Центр адаптації держ. служби до стандартів Європ. Союзу, 2010. 206 с.

УДК 336.1(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Миколук Ю., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ФІНАНСОВОЮ СИСТЕМОЮ

Рівень життя населення, ріст економічної, культурної, соціальної сфери, місце держави в міжнародній спільноті напряду залежать від рівня розвитку публічного адміністрування фінансовою системою в країні. Оскільки Україна зараз перебуває в стані інтенсивного реформування, процесі інтеграції в Європейський Союз, питання ефективного управління фінансами є чи не найактуальнішим у наш час, адже всім відомо, що ефективний розподіл публічних фінансів є запорукою стабільного розвитку держави.

Фінансова система – це сукупність урегульованих фінансово-

правовими нормами окремих ланок фінансових відносин і фінансових установ, за допомогою яких держава формує, розподіляє і використовує централізовані і децентралізовані грошові фонди. Фінансова система охоплює грошові відносини між державою і підприємствами та організаціями, державою і населенням, між підприємствами і всередині них. Основними елементами фінансової системи є: загальнодержавні фінанси; місцеві фінанси; фінанси суб'єктів господарювання усіх форм власності; фінанси невиробничої сфери діяльності; фінанси населення; фінансовий ринок; фінансова інфраструктура [1, с. 43; 2].

Публічне адміністрування фінансовою системою відбувається через систему державних органів та інститутів за допомогою форм і методів організації управлінської діяльності. Така діяльність зумовлена історичними, економічними та політичними умовами розвитку держави, вона підпорядковується фінансовій політиці держави [3, с. 549.].

Основне завдання органів управління фінансовою системою в державі полягає в забезпеченні злагодженості функціонування окремих сфер і ланок фінансових відносин. Це досягається шляхом чіткого розподілу функцій і повноважень між фінансовими органами й інституціями.

До органів, що здійснюють публічне адміністрування фінансовою системою можна віднести: Верховну Раду України, Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, що здійснюють здебільшого так зване стратегічне управління, тобто вчиняє дії, приймає рішення, розраховані на довгострокову перспективу і вирішення глобальних завдань розвитку фінансової системи країни.

Поняття публічного адміністрування, на відміну від управління, корелює з поняттям оперативного управління, що включає в себе сукупність заходів, розроблених на основі оперативного аналізу фінансової ситуації, фінансового планування, контролю та регулювання, складання й виконання фінансових планів.

Виконання функції оперативного управління, в більшій мірі належить таким інституціям як органи Державної податкової служби, Державна казначейська служба, Державна служба фінансового моніторингу.

Наразі, чільне місце в системі публічного адміністрування фінансовою системою слід віддати органам місцевого самоврядування, оскільки реформа децентралізації дещо змінила механізм розподілу публічними фінансами, що існував до цього.

Наразі система публічного адміністративного адміністрування України не досконала та потребує вирішення ряду завдань, зокрема:

- забезпечення стійкості, прозорості та передбачуваності бюджетної політики;
- удосконалення системи управління державними фінансами та запровадження середньострокового бюджетного планування;
- якісне вдосконалення системи оподаткування та фінансової

звітності, модернізація методології бухгалтерського обліку з урахуванням вимог міжнародних стандартів, підвищення рівня митної безпеки;

– вдосконалення системи управління державним боргом, ефективна реалізація національних інтересів на міжнародній арені та сприяння підвищенню кредитного рейтингу країни;

– удосконалення міжбюджетних відносин, а саме: внесення змін до нормативно-правових актів у сфері регулювання міжбюджетних відносин та вдосконалення нормативно-правових актів із питань програмно-цільового бюджетування на рівні місцевих бюджетів [4, с. 39].

Отже, фінансова система нашої держави являє собою дуже складний механізм, ефективність публічного адміністрування якого залежить від двох визначальних чинників. По-перше, від законодавчої урегульованості, налагодженості та збалансованості фінансових відносин у суспільстві, що забезпечується насамперед ефективним стратегічним управлінням, а по-друге, від злагодженої діяльності суб'єктів фінансової системи, що здійснюють оперативне управління.

Література

1. Коваленко В.В. Реформування та стратегічний розвиток фінансової системи України. Scientific Journal «ScienceRise». 2015. № 2/3 (7). С. 43-46.

2. Фінансове право: навч. посіб. / В.М. Вишневецький, Ю.І. Пивовар, І.П. Устинова. Тернопіль: Вектор, 2015. 364 с.

3. Кузьменко О.В. Курс адміністративного права України: підруч. 3-тє вид., допов. Київ: Юрінком Інтер, 2018. 904 с.

4. Кобзєва Т.А. Адміністративно-правове забезпечення управління фінансовою системою України: монографія. Суми: Сумський держ. ун-т, 2018. 433 с.

УДК 336.14(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Степанова А.М., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СУЧАСНІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ МІСЦЕВИХ ФІНАНСІВ

В умовах євроінтеграції України, активного реформування всіх секторів суспільного життя та децентралізації публічного управління актуальності набуває питання публічного адміністрування місцевих фінансів.

Поточний стан речей, як свідчать практика та багаточисленні роботи науковців та аналітиків, не відповідає цим критеріям, що потребує не лише аналіз сутності та змісту публічного адміністрування місцевими